

Iarna muribunzilor

Ursu Marian Florentin

IARNA MURIBUNZILOR

de Marian Florentin Ursu

*

Dincolo de ură, dincolo de noapte,
Dincolo de patimi, dincolo de zi,
Eu te rog femeie, de pe-un pat de moarte
Să-mi oferi mirajul de-a ne mai iubi

În peregrinarea noastră printre datini,
Ne ajunge pala ultimei făclii,
A iubirii noastre lungă cât toți anii
Ce se sting în ceața satelor pustii

Ultima ninsoare ne va fi răsplata,
C-am trăit departe, printre cerbi cărunți,
Vulturii de pradă ne vor scrie soarta
Petrecută-n taina stânelor din munți

Eu cât sunt pe moarte, tu să fii plecată,
Să-mi aduci din lume niște doctorii,
Că-ntre certitudini și prejudecată
Suntem muribunzii marilor iubiri

În dementa noastră izolare surdă,
Omenirea toată vrea a mai zări,
Singura iubire ce a vrut să ardă
Când răsare Steaua de la miazăzi

De o fi să vină peste noi năpasta,
Când va fi să cadă ultimul cocor,
Tu să-mi spui femeie, cât din lumea asta
Fuse lumea noastră și cât lumea lor?

Și de se mai poate, drept în fața Porții,
Unde-așteaptă sfinții ultimul prohod,
Vreau s-aud colindul, înaintea morții,
Merelor de aur care dau în rod !...